

SUSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4/50 pessetes al trimestre
Extranjer. 9/00 id. id.
Pagant per anys, una pesseta de rebuda

EL POBLE: CATALA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRER DE SANT PAU, 8, PRINCIPAL
IMPREMTA
CARRER DE FORTY, 2, 2.º VARS.
TELÈFON
REDACCIÓ, 723 - IMPREMTA, 2.285

ANY X.-NUM. 3.054

BARCELONA, DIVENDRES 25 DE JULIOL DE 1913

UN NÚMERO, 5 CENTIMS

EL SIGLO

GRANS MAGATZEMS

Actualment

SALDOS

amb motiu del 'inventari semestral

Nombroses ocasions en totes les seccions de la casa

Importantíssimes rebaixes en tota classe de prenes confeccionades

Preus excepcionals en

Articles per i Caçador

Trajes, Berrets, Zalaco, Calçat, Polaines, Cananes, Sarrons, Botelles, Thermos, Vasos, Fiambreres, Cobers, Cordons i Collars per a goços, etc., etc.

VOLEU GUANYAR DINER? Demaneu avui mateix la venda exclusiva per a vostre poble dels aparells desinfectadors **Ozonol**. Referencies: D. Nello, Balmes, 81, bis.—Barcelona.

XAROPS I HORXATES FORTUNY

AVIS.—Essent els únics preferits del públic per ésser inimitables són oferts altres similars a preus inferiors, imitant per a que's confonguin amb la marca **Fortuny**, la botella i etiqueta en tots els seus detalls. Exigiu la presentació de l'ampolla en els Cafés i Bars. **El xar-se en la càpsula, collaret i etiqueta amb el nom Fco. Fortuny.**

Revista estrangera

La llei militar francesa

Molt poc abans d'ésser votada definitivament per la Cambra de diputats de França la llei de tres anys, s'adoptarà dos principis que modifiquen fortament la seva aplicació. Aquests dos principis són la no-retroactivitat de la llei i l'incorporació dels reclutes a 20 anys.

La no-retroactivitat de la llei implica que els soldats actualment en files no faran els tres anys de servei, sinó dos. D'aquesta manera la llei no estarà en vigor fins a l'any 1915. Cal tenir present, però, que l'Estat té el dret — segons l'article 19 de la llei militar de 1905 que reduí el temps de servei a dos anys — de reunir en les files els soldats liberals o que hagin complert, en el cas en que ho aconselli la situació nacional o internacional.

L'incorporació a 20 anys, en lloc de l'incorporació a 21, és una conseqüència de la no-retroactivitat de la llei. Les necessitats a que obeeix la llei de tres anys tenen caràcter urgent, i no és possible esperar fins a 1915 per a augmentar el nombre de tropes franceses. Avançant un any l'incorporació dels reclutes, enraràn enguany en files els correponents a 1912 i a 1913, o sigui doble quantitat.

Tot això inclou seriosos inconvenients. Té, sens dubte, moltíssima més importància que l'ampliació dels períodes de llicència temporal. La llei de tres anys perdonava una part de la seva eficàcia militar.

Perquè s'havia acceptat, doncs, els dos principis susdits? Perquè el govern de M. Barthou és ha defensat calurosament la causa està en què'l govern i els polítics havien de tenir en compte, no sols l'aspecte militar, sinó l'aspecte social. L'allargament del temps de servei és una càrrega. La gran majoria dels soldats no la poden veure pas amb gust. El descontent d'aquests és explicable. I ho és sobre tot si es tracta dels qui han entrat a la caserna creient que hi passarien dos anys i es troben, pocs mesos abans d'ésser llicenciats, amb que han d'estar-hi dotze mesos més.

Ar consideri's que's socialistes i els sindicatistes fan una furiosa campanya contra la llei de tres anys. Aplicant-se aquesta als soldats actualment en files, reunit-los després de complets els dos anys, aquella campanya hauria probablement repercutit dins les casernes i s'haurien reproduït els incidents i els casos d'indisciplina de temps passat. Qui pot

denunciar al govern i als diputats de França per haver previst tal contingència? Molts militars troben deplorables les darreres modificacions aportades a la llei de tres anys. El general Maistre, el tinent i autoritat del qual són innegables, les combat fortament en un article publicat a l'«Echo de Paris», article que ha estat comentatíssim. Però això és degut a que's militars se miren el problema com a militars, i res més. I els polítics, els governants, no s'ho poden mirar per aqueix costat. Al nostre entendre, és un honor per a M. Barthou que en el cas de que parlem s'hagi conduït com un home d'Estat i no com un home de mèdica. La preocupació de la força militar ha de tenir-la, avui per avui, un home d'Estat veritable. Mes ha de tenir alhora altres preocupacions.

Amb les modificacions aportades a la llei de tres anys pot haver perdut aquesta una petita part de la seva eficàcia militar, però ha guanyat enormement en força moral. Serà acceptada de més bon grat, no lesionant tant els interessos dels ciutadans, no suscitant el perill de complicacions interiors. I tot això té una valua enorme.

A. R. i V.

ECOS

Hi han coses que's les contem de l'estranger i ho creiem; hi han coses que passen a casa nostra, com aquell qui diu, i no'ns enterem. Lo que avui contem en aquest eco, recullit del carrer, l'oferim al senyor Rucabado com anècdota d'immortalitat cinematogràfica.

Un infant tenorisc de 7 anys, robà un durru a la seva mare, i per què'l robà? Per a robar una Julieta de vuit anys i dir-li amb gest conqueridor:

—Per a que vegis que t'estimo aquí tinc un durru per a anar lluny, bea lluny, amb tu...

La nena s'astora.
—Què dius ara?
—Que tinc un durru meu! — respongué Romeu infant.
—Doncs jo ho diré a la teva mare — replicà nena Julieta.
L'infant rebé'l primer desengany de la vida i la fatídica decepció entrà de cop i volta i per duplicat en el cor del nen. I decidí fugir. A la matinada fou recollit vagabond pels carrers i portat a la Comissaria de pobres. La seva bona i pobre mare que l'havia anat cercant d'aquí i d'allà, el troba finalment.

—Fill meu, fill meu! I què has fet del durru!
—M'he gastades tres pessetes per a sopar.

—I de les altres dues?
—M'en queda una i centims.
—I's centims que't falten?
—He anat a un Cine per a saber com ho fan els homes per a convencer a les dones de que elles segueixin.

—
T AULA de l'Ateneu, plena de revistes. Una resalta virolada d'entremig de les altres, discreta. És el «Mercurius» de New-Orleans, redactat en castellà, més dirigit per un català que firma, com a sagell de raça «Josep Brañas». Tota l'intel·lectualitat centro-americana sent un gran entusiasme per aquesta revista, de les pàgines de la qual traspuia una forta intel·ligència i una intensíssima energia.

En el darrer número trobem l'elogi i el retrat d'un metge, en Matas, famós en els Estats Units, fill de pares catalans i català ell també, emparentat. Té múltiples llibres publicats en anglès, ha donat cursos en les grans universitats franceses, ha triomfat en congressos on ell fou autoritat entre la selecció mèdica. En Josep Brañas se plany de que a Espanya no sigui conegut. «A Espanya, diu, no s'entenen més que de lo que va escrit en castellà».

Una altra revista. Aquesta vegada d'actualitat «L'Illustration». Decoren una monografia — ben curiosa certament — sobre la legió estrangera, uns quants gravats de legionaris. Un suït fort, bobí; un negre cubà, dit Dominguez, naturalment; un alemany escardalc i barbut; un eslaus; un francès, quadrat; un espanyol. I aquest espanyol, se diu no pas Rodríguez, ni López, ni Zabala, ni Sandoval, sinó Huguet, catalanescent.

No hi ha més que mirar an aquell home, per a veure la seva catalanitat. Té cara d'orador anònim de miting, de vaguista deingut, de propagandista, de xicot que riu poc i té mal geni i tant se li endona de tot, si tot va contra seva. Aquest home, carlí o anarquista, haurà tingut idees exaltades i accions turbulentes o bé se dedicaria a complaure, extorsivament a la carn i tingué de tancar la botiga, o deixar el treball i marxar a fora, a França o a l'Amèrica i rodaríen món i faria i se'n veuria de totes, fins que un dia caigué en l'Argelia i després d'una nit furienta a Orán, resumí de la seva joventut se feu legionari.

Ja deserta, amics L'Ànima den Serrallonga es immortal, potser el fusellàren, potser marxarà a l'Amèrica i en una guerra civil arribarà a general.

Energia catalana... Santa malgrat els pecats, malgrat correr pel món fent la guerra a tothom, santa en l'universitari i en el legionari.

P ERO com han pogut arribar a con fondre en «El País» a un Pere Corominas carlí, amb el nostre Pere Corominas? Emprò'l que així s'interroga, no recorda la confusió den Cavia parlant de les tertúlies catalanistes del kiosc de Capalet i la d'aquells que recomanaven a Jaume Carner que's dedicqués a fer versos i a la dels que creuen que «Xenius» firma així dient-se geni a sí mateix i altres coses grans i nimies, delatades de que Catalunya per a la curiositat espanyola té la mateixa valoració que un poble llunyà i desconegut?

Quan s'escriu fora d'aquí de coses catalanes, s'escriu seguint ratlles de falsat conscient o involuntari. Se menteix per badoqueria o per fanatisme anti-català. Heusquí una crònica d'«El Liberal» sobre l'estrena en castellà del «Foc-Follet» de l'Iglesias — que a Madrid abans confonien molts amb l'altre. — L'autor de la crònica viu entre nosaltres, té'l dever de dir veritat com a cavaller i com a cronista i no obstant ha escrit:

«Además, Iglesias tenía un truco que hasta hace poco le ha dado excelentes resultados; y es que los días de estruendo salía a escena, y sin ton ni son ni venir a cuento, se despatchaba con desaforados gritos de «Visca Catalunya».

En quina estrena ocorregué això? Figueremnos que anem a trobar an aquix senyor cronista i li preguntem: Quin ha cridat, en nit d'estrena, visca Catalunya l'Iglesias? Quin «La Resclosa»? No. Quin «Foc-Follet»? No. Quin «La Mare Elena»? No. Quin «Els Vells»? No. Quin «Les Garces»? No. Quin «La Barca Nova»? No. Quin «Foc Nou»? «La Comedianta», «La noia macas», «Flors de cingle»? No. Quin, doncs?

I aquest crit fóra lògic, perquè quan un artista catalanista triomfa se'n alegra per ell, però també per Catalunya.

Desgraciadament per a ell quan l'estrena d'«El redentor del poble», no va poder cridar «Viva España!», encara que hagués volgut. Hauria estat la seva vejança, que mai podrà satisfer, per molt que escrigu contra Catalunya.

L'obra d'en Rovira i Virgili

Una crítica del doctor Turró

En el darrer volum de l'«Arxiu de l'Institut de Ciències», que publica l'Institut d'Estudis Catalans, hi ha un notabilíssim treball del doctor Turró, l'il·lustre home de ciència català, parlant de l'«Historia dels moviments nacionalistes» d'en Rovira i Virgili Heusquí el sudit treball, que representa una consagració per a l'obra del nostre company:

«LLIBRES — A. Rovira i Virgili: «Historia dels Moviments Nacionalistes». — Pròleg de P. Corominas. — És aquesta una obra ben sentida i viscuda, amb quatre pinzellades fermes, que's donen la perspectiva del fons, se historien els orígens d'algunes nacionalitats d'Europa geogràficament i desaparegudes i els successos que hi estdevingueren a mida que'l record esmortuït de la nacionalitat antiga renaxia. Són quadres breus, fets de mà mestra, que omplen de tristesa el llegidor que's desconeix i mouen a pensar sobre els orígens del sentiment de patria molt més que les disquisicions filosòfiques de totes menes i molt més també que les expansions líriques, que sols fan efecte als convençuts.

Un temps es vingut en que's raonadors perden la força que guanyen els expositors de fets. Tot quant s'ens dona «ad probandum» es vist amb rezel com si el raonament «a priori» fós sospitós sempre; en canvi la veritat objectiva, ben exposada davant dels nostres ulls, ens penetra suauement, com l'aigua. En Rovira i Virgili, descapdellant la matèria dels moviments nacionalistes fidelment i ben documentat, sembla que en la seva obra res hi posa pel seu compte; mes això es aparent car són els fets mateixos els que parlen i reendeixen al llegidor per entre que estigui al veure com els pobles més apartats i desoblats se redrecen per a reconquerir l'ús lliure de la seva llengua, de la seva religió, del seu dret, de tot quant ha contribuït a diferenciar la raça i perpetuar-la al través del temps, no's pot per menys de reconèixer que un poble es fa, dura, minva d'energies i reviscola quant li arriba l'hora, per l'acció de les mateixes forces naturals que fixen les variacions de les espècies en el món orgànic. Això en Rovira i Virgili no ho diu pas, però ho porta adintre com l'ànima que'l món a contar-nos les tristíssimes històries dels pobles que gemen per la patria perduda, qui ho diu és en Pere Corominas en el seu Pròleg per veure ben pel clar que així se despen de la suma de fets exposats, tots ells idèntics malgrat aparèixer en pobles tant allunyats els uns dels altres i tant diferenciats per la raça i l'història llur; qui ho diu és el llegidor que, sense adonar-se'n, en trau aquesta impressió ben fonda. No's tracta aquí d'una doctrina predicada alhora sobre tants pobles oprimits que's aixeca per desperar en ella un mateix ideal, com succeï amb la difusió del cristianisme o amb la difusió mundial de l'enciclopedisme francès, sinó d'un fet de ben distinta naturalesa. Sense previ acord, sense que's aixequi un ideal comú, tots ells reclamen el dret a viure tal com les forces naturals els feren, com si de sobte, per l'acció espontània del que porten dintre, els hi enlluernés l'esperit l'intenció esplendent del sentiment de la pròpia existència. Mentre alladament ens enterem de les desventures de la Polònia o la Finlàndia, per exemple, ens sentim commiserats per les tragèdies que passen, mes quan un darrer l'altre, com les dènes d'un rosari, veiem que les mateixes tragèdies que planen damunt d'aquests pobles planen també sobre la Li-

tuània i la Ukrania, Eslovig i Flandes, Alsàcia i Lorena, Irlanda i Albània, i que un mateix vent de revolta encèn l'ira en el cor de tots els que no tenen patria, comprenem llavors que es la naturalesa viva la que torna pels seus furs contra la tirania dels poderosos i o el doctrinisme xoric dels savis del racionalisme regnant que creuen que's pobles han d'ésser segons ells els imaginem i no tal com per l'acció de les forces naturals se feren. El problema que implícitament queda plantejat en l'obra den Rovira i Virgili, ni es una tesis doctrinal ni es una tesis política; es un problema biològic. Es per això que's n'ocupem en aquests «Arxius»; entra de ple en el comès de l'Institut de Ciències, no perquè sigui una història, que com tal deu d'ésser per altres companys judicada amb major coneixement de causa, sinó per lo que'n resulta d'aquesta història.

Si busquem ara les fonts fisiològiques d'on ix el sentiment col·lectiu de la pròpia existència d'un poble adaptat a un terreny, no ens seria difícil demostrar que aquestes fonts són les mateixes que empenyen a l'ajuntament dels sexes o a menjar i beure. Pel compliment d'aquestes funcions fonamentals de la vida orgànica es menester adaptar-se a l'ambient en que's viu i això crea un cert mode de sentir i un cert mode de pensar i de voler que a la llarga fixarà sobre aquesta agrupació humana caràcters propis que la diferencià de les altres, de la mateixa manera que ixen les variacions de les espècies en el regne vegetal i en el zoològic. Un poble no es tal pels milions d'homes de que's compon en un temps donat, un poble no es una generació; lo que fa a un poble es la lleugera d'ont ve, car la lleugera, es una síntesis o un resum ontogenèsic de tots els nostres avantpassats. Es un desvari creure que la vida comença amb nosaltres; vivim la vida dels nostres avis perquè la vida es indiscontinua com un riu que devalla; els que's moren continuen vivint en l'ou de la dona que han fecundat, solament que aquesta vida ha sigut trasplantada a un altre lloc, com si es unesqueix. Per això un poble com a poble es la selecció d'un mateix mode de viure, que's va acumulant sense frenar-se mai en el transcurs dels segles. Si té un cert aïllament al canviar no's crega que es per pura imitació; es perquè's seus ossos i els seus museds s'han conformat, dintre el pla general de l'espècie, d'una certa manera diferent de com s'han conformat altres; si parla com parla no es sols per l'atzar de la naixença; es perquè'l la rinx, la gorja i la boca s'han fet de modo que li faciliten la emissió de la veu en la forma que li es pròpia. És una heretgia científica creure que la conoració d'un poble es arbitrària; es un deliri del racionalisme especulatiu creure que un poble es una pasta que's deu emmotollar d'una concepció teòrica. En lo moral i en lo físic, en ses qualitats i defectes, resulta sempre'l producte d'una selecció que perpetua els seus caràcters diferenciats. La veritat de fet que's despen d'un mode general de l'obra den Rovira i Virgili es la mateixa que fa constar en Prat de la Riba respecte el poble català particularment, la mateixa que tracta d'explicar-se per la tradició en Torres i Bages; aqueix fet que l'observació posa davant dels ulls de qui'l vol veure, per la seva universalitat, per la seva persistència, per les condicions que'l determinen o les arrels d'ont ix, es un fenomen biològic producte de joc d'acions naturals i quants legislin contra ell legislen «contra natura». — R. TURRO.

De Teatre Català

Homenatge a l'Isle de Soler

Una revista d'art dramàtica, «El Teatre Català», ha tingut la patriòtica pensada d'organitzar un homenatge a l'insigne comediant de la nostra escena l'Isle de Soler.

L'homenatge és ben merescut. En Soler, el verer dels actors catalans, viu actualment a Terrassa retirat per complet de tot afer teatral. Vell, i no gaire bon de salut, el gran actor, ha de sentir un gran consol de que's seus amics vagin a aquella ciutat, en comissió, per a testimoniar-li què'l seu record roman encara en la pensa de tots els qui en altres temps més gloriosos per al nostre teatre l'encoratjaren amb aplaudiments i l'admiraren pels seus mèrits artístics.

L'homenatge consistirà en un magnífic número extraordinari que l'«Homenatge» a Soler publicarà aquell dia, un exemplar del qual serà portat corporativament per la seva redacció i per gran nombre d'artistes i literats de Barcelona, entre'ls quals figuren els senyors Guimerà, Iglesias, Rusiñol, Enric Borràs, Ermengol Gouta, Albert Llanas, Conrat Roure i Pompeu Crehuet, l'actriu catalana, retirada també de l'escena catalana, donya Agna Monner, les senyoretes Aldavert i molts altres amics junt amb una nodrida representació de dames catalanes que han promès acompanyar l'expedició per a saludar al senyor Soler.

El número que's dedica a aquest, consistirà d'una meravella editorial, amb multitud de pàgines, de gravats i de treballs fets expressos per tots els escriptors

que a Catalunya tenen alguna relació amb el seu Teatre.

Pròximament oferirem el sumari, que no cal dir serà notabilíssim. La ciutat de Terrassa s'ha associat a l'homenatge, i amb el seu Ajuntament al davant, esperarà l'arribada dels expedicionaris i tots junts passaràn aleshores a visitar a l'insigne actor, fent-li entrega, els forasters, de l'homenatge, i els terrassencs d'un àlbum de firmes on es testimoniarà l'admiració d'aquell poble pel patriarcat de la Dramàtica de Catalunya.

Acabada la salutació, la ciutat de Terrassa, adherint-se a l'iniciativa d'«El Teatre Català», oferirà al senyor Soler el rètol d'un dels seus carrers, i tots aniran allavors, en patriòtica manifestació a inaugurar la lapida que ha de donar-li el nom de carrer de l'Isle de Soler, en perpetuació dels mèrits del perillit comediant.

Courrà la festa un banquet que's ciutadans de Terrassa ofereixen als forasters, pel qual hi ha l'insigne actor una multitud de noms.

Aquesta serà la festa del 3 d'agost, festa de glòria per a en Soler i per a la seva patria, que sabrà honorar-la dignament.

La revista «El Teatre Català» demana a tots els amics, tots els companys, tots els que senten simpatia per la seva obra, tots els qui admiraven al gran Soler, que l'acompanyin en aquesta jornada que serà memorable.

En una de les vinentes edicions detallarem les condicions en que's pot fer el viatge, i des d'ara es prega que's donguin per convidats tots els entusiastes, sense comptar amb els quals no fóra possible donar la magnificència que requereix un acte com aquest, d'homenatge a un actor, no realitzat encara a Catalunya.

Contra la guerra

Actes socialistes

El vinent diumenge al matí la Joventut Socialista de Barcelona celebrarà un miting commemoratiu de la setmana de juliol i de protesta contra la guerra, en el Centre d'Unitat Republicana del districte setè.

Hi prendran part, entre altres oradors, els companys «León Rochs», Carreño, Morales, Andreu Nin, Gardó, Estrada i Comaposada.

—La Joventut Socialista de Gràcia ha organitzat per a demà a la nit un «dunch» per a celebrar la lliberació dels seus socis David Amorós i Ramon Majoral que, com saben nostres lectors, varen ésser empresonats amb motiu de la primera manifestació popular contra la guerra del Marroc.

L'acte es celebrarà a les nou, en el Centre Socialista de Gràcia (Torrent de l'Olla, 30).

De Política

Notes i comentaris

El Consell de l'U. F. N. R. de Figueres

El Consell de la nostra comunitat política es reunirà, diumenge a la nit, a la popular ciutat de l'Alt Empordà. Té per objecte la reunió cercar una avenença entre's diversos elements de l'Unitat Federal, que actualment estan quicome en desacord, respecte alguns punts de la vida local i de la marxa del partit.

Demà al demat arribaran a Figueres els senyors Corominas i Layret, i amb l'express de la nit arribaràn els senyors Conrad Roure, Pere Sala i Roig Armengol, per a assistir a la reunió, en que s'escoltarà a tot hom per a resoldre en benefici dels alts interessos del nostre partit.

Els amos de tot

Els liberals de la comarca de Vic al·leguen fa poc temps una creu a Col·lombic recordant un barbre fusellament fet pels carlins en gent liberal.

Ara vegis lo que han fet amb aquesta creu, segons conta «El Noticiari»: «De aquella monumental cruz levantada no hace mucho tiempo per los elementos liberales de la comarca de Vic ha sido arrancada a martillazos la inscripción que aparecía grabada sobre la piedra explicando el hecho que recordaba el monumento, que no era otro que un fusilamiento de liberales hecho por los carlistas».

Varies

Segons diu una crònica de Madrid que publica «La Tribuna», de Barcelona, en «El Mundo», l'autor de l'article publicat a «Las Noticias», i que tant molestà al comte de Romanones, és don Ferrán Bocherin; antic reporter i ex-governador civil dels temps dels liberals.

—En reunió celebrada ahir pels inscrits en el cens del districte sisè, afiliats al partit republicà democràtic progressista es procedí a la formació de la Junta, quedant constituïda en la forma següent:

President honorari, don Ernest Gonda Ladeveze; idem efectiu, don Francesc Ordiz; vice-president, don Pau Valls; secretari, don Josep Daltell; vice-secretari, don Isidre Tous; tesorero, don Rafael Puig; vocal primer, don Josep Miranda; vocal segon, don Joan Hernández.

FILLS DE F. MAS SARDÀ

RAMONA DEU CENTRE 23. - BARCELONA

Negociem els cupons Amortitzable 5 % venciment 15 agost de 1913.

Excursió artística del «Orfeó Gracienc»

A les 5/39 d'aquest matí hauràn sortit del baixador del Passeig de Gràcia els choristes de l'Orfeó Gracienc cap a Lleida, ont arribaràn al migdia.

L'Ajuntament lleidatà, que ha votat una subvenció, acudirà oficialment a rebre als excursionistes.

Amb l'objecte de fer una detallada informació del viatge i concerts, EL POBLE CATALA ha delegat al company de redacció senyor Duch i Salvat, el qual haurà sortit junt amb els excursionistes.

Els periodistes lleidatans, segons se'n diu, preparen alguns obsequis als periodistes barcelonins que acompanyaràn a l'Orfeó Gracienc.

A Lleida s'hi celebrarán dos concerts, i demà, dia 28, tindrà lloc el de Tarrega, i el dia 27 el de Terrassa.

Com ja diguerem en anteriors edicions, l'excursió promet obtenir un veritable èxit, donats els mèrits indiscutibles de la nostra entitat musical i l'entusiasme que regna en les susdites ciutats catalanes per a aplaudir una vegada més al celebrat Orfeó Gracienc.

CASA MARTÍ

REGAL'S: Joieria, Plateria, Reluieria. Objectes d'art, Miquines fotogràfiques, porcelanes, mobles, etc., etc. a preus seus i compentencia i de veritable ocasió. Estàvia temps diner tota persona que la operacions en la mateixa. — Única a Baras, St. Pau 28

ESPECTACLES

Teatre Novitats

Compania comico-dramatica d'**ENRIC BORRAS**
Avui divendres, diada de Sant Jaume
dues grans funcions. Tarde a les 4. Per pri-
mera vegada en la festa. La grandiosa
tragedia en tres actes de don Angel Gui-
merà

El alma muerta

Segon La graciosa comedia en un acte «Los
chorros de oro». Nit a un quart de deu.
Per primera vegada la comedia en 4 actes,
original de don Santiago Rusiñol, traduïda
per don G. Martinez Sierra

La buena gente

Demà dissabte segona representació «La
buena gente». Se despatxa en Comptadu-
ria. Dilluns vinent, gran aconteixement
teatral

Setmana catalana

per Enric Borras

Gran Teatre del Bosc

Gran companyia d'opera italiana, Em-
presa artistica Carles Meares. Avui di-
vendres 25 de juliol, diada de Sant Jaume,
dues grans funcions. Tarde
a dos quarts de cinc

La Aricana

Nit a dos quarts
de deu

La Bohème

per la senyoreta Aguilera. Entrada general
i de passeig o'50 cèntims

FRONTO COMTAL

Gran portit per a avui a dos quarts de cinc.
ROJOS: Echevarria, Otegi,
BLAUS: Gaspar, Bener. Entrada, 1'50 ptes.

Saturn Parc

Centre d'atraccions decididament predi-
lecte i declarat de moda pel públic barce-
lonès. Unic que poseix els elegants i mo-
numentals sports.

Els Urals. Witching Waves

i altres molts d'excel·lents i fran-
ca acceptació.

Tanagra

Gran invent teatral
patentat.

Teatre Cine

Lluïsa Mariscal,
prodigi sa endevi-
nadora, Fenomen Menier, home de fic-
ció. A les 8 en vista de l'indiscutible èxit ob-
tingut amb la cursa de cintes celebrada el
dimarts darrer en la pista del «Witching
Waves», aquesta Empresa prepara altra
pel vinent dimarts, 26 del corrent, diada de
moda, amb nous alicients, que segurament
cridarán la atenció i seran del gust del
públic.

Banda d'Alcántara tarde i nit,
ENTRADA DE PASSEIG 10 CENTIM

TURO PARK

El major centre d'atracció d'Espanya.
Obert tarde 1 nit
Avui, diada de Sant Jaume,
Banda militar, Sardanes Sureda
40 moderns atraccions
CAFÉ RESTAURANT
Entrada, 25 cènts.
DEMA GLOBUS LLUMINOSOS

Comissió Deportiva del cim del Tibidabo

SALUD I RECREU.—Avui diumenge. Atrac-
cions i diversions variades. Concert per la brillant
banda «Bonanova», Putxinel·lis, Gronxadors,
Carroussel, Tir Flobert, Box-ball, etc. L'inter-
essant atracció

Tribu Senegalesa

Concerts

ROYAL ORCHESTRA «MUSIC-HALL»

Marqués del Duero, 105, davant Teatre Comtal
Grans Concerts tots els dies tarde i nit, per
una important «Companyia de Varietés».

Gran Edén Concert

Assalt, 12.
Music-Hall, Concert, Restaurant Parisien

ALCAZAR

Gran Café Concert, Res-
taurant de primer orde.
Sardanes alegres. Continuament Grans Debuts.

Cinematògrafs

Gran cine saló Doré

Avui diada de Sant Jaume, sessió ma-
tinal de 11 a 1 amb un herós programa de
cine i atraccions. Nit gran funció comple-
ta. Atraccions que alternaràn: «Los Sevil-
lanitos», duet de cant i ball. Comiat del
duet còmic excèntric

Los Villefleurs

1-2-3-4-5-6-7-8 Partins 1-2-3-4-5-6-7-8
acrobates saltadors de primer ordre. Ova-
cions a «Los 1, 2, 3, 4, 5, 6, únics 1, 2, 3, 4,
5, 6», canis i bals regionals de Valencia,
els quals fan el comiat avui del públic. De-
mà acon eximent artístic, lo més gran de
l'època. Demà debut

Maxim II

l'home mico, «Maxim» fuma, «Maxim» beu
«Maxim» maldadera, «Maxim» ciclista.
Demà al Doré per a veure a «Maxim».

Butlletí comercial

BORSA DE BARCELONA

Cotització oficial

Londres, 25 dies vista..... 29'89
— 27'39

París, xec..... 8'15

Madrid y plenas d'au, a 3 1/2..... 8'30

Efectes públics

Deuts int. em. 1905 serie A..... 8'10

— B..... 8'10

— C..... 8'10

— D..... 8'10

— E..... 8'10

— F..... 8'10

— G..... 8'10

— H..... 8'10

— I..... 8'10

— J..... 8'10

— K..... 8'10

— L..... 8'10

— M..... 8'10

— N..... 8'10

— O..... 8'10

— P..... 8'10

— Q..... 8'10

— R..... 8'10

— S..... 8'10

— T..... 8'10

— U..... 8'10

— V..... 8'10

— W..... 8'10

— X..... 8'10

— Y..... 8'10

— Z..... 8'10

— AA..... 8'10

— AB..... 8'10

— AC..... 8'10

— AD..... 8'10

— AE..... 8'10

— AF..... 8'10

— AG..... 8'10

— AH..... 8'10

— AI..... 8'10

— AJ..... 8'10

— AK..... 8'10

— AL..... 8'10

— AM..... 8'10

— AN..... 8'10

— AO..... 8'10

— AP..... 8'10

— AQ..... 8'10

— AR..... 8'10

— AS..... 8'10

— AT..... 8'10

— AU..... 8'10

— AV..... 8'10

— AW..... 8'10

— AX..... 8'10

— AY..... 8'10

— AZ..... 8'10

— BA..... 8'10

— BB..... 8'10

— BC..... 8'10

— BD..... 8'10

— BE..... 8'10

— BF..... 8'10

— BG..... 8'10

— BH..... 8'10

— BI..... 8'10

— BJ..... 8'10

— BK..... 8'10

— BL..... 8'10

— BM..... 8'10

— BN..... 8'10

— BO..... 8'10

— BP..... 8'10

— BQ..... 8'10

— BR..... 8'10

— BS..... 8'10

— BT..... 8'10

— BU..... 8'10

— BV..... 8'10

— BW..... 8'10

— BX..... 8'10

— BY..... 8'10

— BZ..... 8'10

— CA..... 8'10

— CB..... 8'10

— CC..... 8'10

— CD..... 8'10

— CE..... 8'10

— CF..... 8'10

— CG..... 8'10

— CH..... 8'10

— CI..... 8'10

— CJ..... 8'10

— CK..... 8'10

— CL..... 8'10

— CM..... 8'10

Accions

QUEDA

Oper. Diner Paper

Banc de Barcelona..... 43'00

Banc Prebentins y Descomptes..... 43'00

Catalana General de Cr. dit..... 43'00

Societat de Credit Mercantil..... 43'00

Comp. Real Canals de Cr. dit..... 43'00

Ferrocarrils Andalusos..... 43'00

Informació a casa PILES de R. Mas Sureda

Pla del M. 22

Borsí del mati

Interior, f. de mas..... 78'88

Alcanta, idem..... 78'88

Norda, idem..... 78'88

Orense, idem..... 78'88

Colomina, idem..... 78'88

Andalusos, idem..... 78'88

Catalana, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

BORSÍ Y CANVIS

Pla del M. 22

Borsí del mati

Interior, f. de mas..... 78'88

Alcanta, idem..... 78'88

Norda, idem..... 78'88

Orense, idem..... 78'88

Colomina, idem..... 78'88

Andalusos, idem..... 78'88

Catalana, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88

Canals, idem..... 78'88